

Vimmelistä näytti, kuin ilmassa olisi kieppunut sekä lokkeja että rottia. Muutama varis ja harakkakin näytti syöksyilevän kaislikossa niin että tähkät vaan lentelivät ja ilma pölisi.

– Mennään. Ei tuhlata aikaamme täällä, Koro kärisi äkäisenä. – Luulen, että voisimme kokeilla erästä toista paikkaa täällä rannalla...

Samassa jossakin räjähti.
He näkivät tulenlieskojen
nuolevan laituria kuin tulisen luudan.
Valtava määrä erilaisia esineitä ja puunkappaleita
sinkoutui pitkin ja poikin, maa aivan huojauteli
heidän allaan ja tuntui
kallistuvan mereen päin.

PAM!

Seinällä hohti kimaltelevia kivenpalasia. Ne olivat lamppuja. Keskellä huonetta oli pöytä tuoleineen ja siinä iso kulho täynnä marjahilloa ja juurisoppaa. Ymmy nukahti melkein heti syötyään.

– Ymmy näki unta, että Kolo-teta on kipeä, Ymmy sanoi heti aamulla herättyään. Kyyneleet valuivat pienille poskille. Aspukka pelästyi. Ymmy oli ennenkin nähnyt unia, jotka olivat totta. Hän silitti Ymmyn poskia ja puki hänet kiireesti päiväpukuun. Mitähän Korolle on tapahtunut?

Heidän saavuttuaan Mötiäis-mestaan Aspukka pyysi Kimmerliä, menninkäis-mummoa, katsomaan lapsia puolestaan ja lähti kiireesti katsomaan Koroa Titityyhyn.

Koro ja Pöllötohtori

Aspukan piti kontata sisään, koska ei muuten olisi mahtunut Titityyn ovesta. Hän löysi variksen vuoteesta hyvin sairaana jalat turvonneina. Ja lisäksi varis haisi palaneelta. Aspukka riensi kiireesti hakemaan Pöllötohtoria.

– Huolestuttavia palovammoja! Huolestuttavia palovammoja! Vanha Pöllötohtori mutisi ja voiteli ja rasvasi kuumehoureista varista.

– Teepä kaverille vahvat ropit ja syötetään vaikka väkisin vähän tekemääsi jyväkakkua, se komensi Aspukkaa.

– Toipuu kyllä, toipuu kyllä, vaikka on kyllä tosi pahasti kärventynyt, Pöllö hymisi.

Silloin Koro kähisi:

– Jäimme liekkimeren keskelle satamassa, kun siellä räjähtivät bensakanisterit...

Aspukka, ota sinä Ymmy hoitoosi, kun minä en enää pysty siihen... Ja Ymmy on pian liian iso tänne muutenkin... krooh, kraah...

– Minäkö? Aspukka huudahti. – Voi, lähdenkin heti takaisin Mötiäismestaan ja tulemme sitten yhdessä katsomaan sinua, herra Koro! Parane pian!

Pöllö puisteli huvittuneena päätään ja Korokin yritti pientä kivuliasta hymyä ja nukahti.

